

Univerzita Pardubice

Fakulta filozofická

Doplňující pedagogické studium 2019

Využití aktivizačních metod na 2. stupni ZŠ (anglický jazyk)

Pardubice 2021

Vedoucí závěrečné práce:

prof.PhDr. Karel Rýdl, CSc.

Vypracovala:

Mgr. Dagmar Netolická

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem závěrečnou práci vypracovala samostatně, s využitím pouze citovaných literárních pramenů uvedených v seznamu literatury.

V Pardubicích dne 7. února 2021

Mgr. Dagmar Netolická

Poděkování:

Na tomto místě bych ráda poděkovala prof. PhDr. Karlu Rýdlovi, CSc., který vedl mou práci a poskytl mi cenné rady, dále pak také učitelům anglického jazyka, kteří se zúčastnili mého výzkumu.

Anotace:

Závěrečná práce „Využití aktivizačních metod na 2. stupni ZŠ (anglický jazyk)“ se zabývá problematikou výukových metod se zaměřením na metody aktivizační. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teoretické části představím jednotlivé výukové metody a celkový přehled metod aktivizujících včetně jejich zavádění do výuky. Praktická část se zabývá zkoumáním využití aktivizujících metod ve výuce, zda jich učitelé využívají a pokud ano, jakým způsobem. Dále pak uvádím příklady různých aktivit, které se dají využít při výuce.

Klíčová slova:

Výukové metody, aktivizační metody, anglický jazyk, hra, cíle výuky

Annotation:

The final work "The use of activation methods at the 2nd level of elementary school (English language)" deals with the issue of teaching methods with a focus on activation methods. The work is divided into theoretical and practical part. In the theoretical part, I will introduce the individual teaching methods and a general overview of activating methods, including their introduction into teaching. The practical part deals with the study of the use of activating methods in teaching, whether teachers use them and if so, how. Then I will give examples of various activities that can be used in teaching.

Key words:

Teaching methods, activation methods, English language, games, teaching aims

Obsah

Úvod

I.	Teoretická část	8
1.	Aktivizující výukové metody	8
1.1.	Obecná charakteristika.....	8
2.	Cíle aktivizační výuky	9
3.	Přehled aktivizačních metod	10
3.1.	Problémové vyučování	11
3.2.	Heuristické metody	11
3.3.	Situační metody	12
3.4.	Metoda brainstormingu	13
3.5.	Didaktické hry	15
II.	Praktická část	17
4.	Výzkum	17
4.1.	Metoda výzkumu a zkoumaný vzorek	17
4.2.	Hypotézy	18
5.	Analýza zjištěných dat	19
5.1.	Ověření hypotéz	26
5.2.	Výsledky	28
6.	Příklady aktivit vhodných k výuce anglického jazyka	30
6.1.	Aktivity na procvičení slovní zásoby	30
6.2.	Aktivity na procvičení gramatiky	32
6.3.	Aktivity na procvičení poslechu	34
6.4.	Aktivity na procvičení čtení a psaní	35
7.	Závěr	37
8.	Resumé	39
9.	Použitá literatura	40
10.	Seznam příloh	41

Úvod

Otázkou efektivních výukových metod musí ve své každodenní praxi řešit vyučující na všech stupních vzdělávání. V dějinách pedagogiky v celosvětovém měřítku se můžeme v průběhu vývoje lidské společnosti setkávat s různými názory na využívání vzdělávacích metod, které souvisí s úrovní vývoje společnosti a vzdělávacího systému.

České školství má hluboké kořeny a může zdárně čerpat z odkazu učitelé národů J. Á. Komenského, který už v 16. století ve svých pracích doporučoval převratné vzdělávací metody, neuvěřitelně pokrokové na tehdejší dobu, k nimž se odkazují mnozí jeho následníci. Tato problematika je velmi široká, ale tato osobnost je mi zvláště blízká, protože jsem se již na své bakalářské práci na Masarykově univerzitě v Brně zabývala otázkou pedagogických metod. Bakalářskou práci s názvem *Jan Ámos Komenský et ses méthodes pédagogiques (J. Á. Komenský a jeho pedagogické metody)* jsem napsala ve francouzštině, protože jsem studovala francouzský jazyk na Pedagogické fakultě. Tato problematika mě od té doby zajímá, protože jsem se vždy věnovala metodice cizích jazyků, jak na základní škole, tak i jako lektorka francouzského a anglického jazyka.

V poslední době, kdy se musí školství velmi aktivně vypořádávat s vládními opatřeními v důsledku pandemie Covid – 19, problematika účinných vzdělávacích metod, se opět stala velmi aktuální, protože přesunem výuky do virtuálního prostředí bylo třeba mnohé vyučovací metody změnit. Tomuto úkolu byli vystaveni pedagogové na všech stupních vzdělávání od předškolní výchovy až po vysoké školy. Nebylo možné direktivně doporučovat změnu vzdělávacích metod, ale používání aktualizčních moderních metod přinesla aktuální situace při výuce. Mnoho učitelů muselo nutně dojít k závěru, že pokud mají splnit v této náročné době vzdělávací cíle, musí radikálně změnit svůj přístup k výuce, aby dokázali žáky efektivně zaujmout a pracovat v omezené časové dotaci. Použití aktivizujících vyučovacích metod tak vyplynulo přímo z potřeb vyučujících, o čemž jsem se přesvědčila ze sledování pedagogických platforem na internetu. Učitelé začali mezi sebou kooperovat, předávat si zkušenosti a tuto situaci řešit ve prospěch svých žáků a jejich znalostí. Mnozí žáci a studenti v příštích letech postoupí do vyššího stupně vzdělávání a je zapotřebí, aby tato těžká covidová doba nezanechala následky v úrovni jejich znalostí.

Proto moje závěrečná práce s názvem Využití aktivizačních metod na 2. stupni ZŠ (anglický jazyk) přináší právě v této době seznámení s aktuálními možnostmi současného školství a proto bylo její zaměření tak aktuální.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1. Aktivizující výukové metody

1.1. Obecná charakteristika

Hlavním úkolem aktivizačních metod je udržet aktivitu žáků, získat jejich zájem ohledně výuky a zapojit je do výukových aktivit. *„Aktivizující výukové metody uplatňuje učitel ve vzdělávání při učení žáků, kdy žák aktivně, vědomě a uvědoměle třídí data, zařazuje je do poznatkových struktur; analyzuje, srovnává a hodnotí informace, učí se samostatnosti a tvořivosti, rozvíjí svoji osobnost“.* (Maňák, 2011).

V dnešní době by žák neměl být pasivním příjemcem zpráv, jak tomu bylo dříve, ale v této moderní době by se měl aktivně zapojovat do výuky, třídít a využívat informace. Stále narůstá nepřehledné množství informací, které děti přijímají z mnoha zdrojů a je nemožné, aby si je všechny ukládaly do paměti, aniž by s nimi jakkoli pracovaly.

„Aktivizace žáků v edukačním procesu znamená zaměření na rozvoj osobnosti, na růst kompetencí, na dosahování stále vyššího obzoru. Aktivita není finálním výsledkem edukace, ale prostředkem k trvalému růstu a nezbytným procesem zdokonalování osobnosti“. (Maňák, 2011).

Jejich důležitým prvkem je i to, že podporují tvořivost učitelů. Použije-li škola prvky aktivizačních metod, přibližuje se tak více reálnému životu, čímž se tak stává pro žáka zajímavější a motivující. Většinu aktivit vykonávají žáci sami, řeší různé problémy, aplikují získané vědomosti do praxe, hovoří o svých myšlenkách a nápadech. Taková výuka je pro žáky zábavná, pobízí k aktivitě, žáci se mohou volně pohybovat po třídě, mohou přemýšlet nahlas a spolupracovat se spolužáky. Žák se tady stává aktivním účastníkem procesu vzdělávání.

2. Cíle aktivizační výuky

Cílem aktivizačních metod je vnést do klasických vyučovacích hodin oživení, vtáhnout studenty do problematiky, zvýšit jejich zájem, spolupráci a aktivitu. Aktivní studenti se pak projevují větším snažením a zájmem o studium.

Již Jan Ámos Komenský prosazoval učení hrou a zastával systém, který činil z učení zábavu a ne dřinu. Napsal, že studium by mělo být: „naprosto praktické, naprosto uspokojující a takové, aby se škola stala skutečnou hrou, to znamená příjemným úvodem do života“. S tím můžeme více než souhlasit, jelikož právě hrou nebo tvořením si děti nejvíce pamatují.

Dále pak Komenský zmiňuje některá pravidla ze své Analytické didaktiky:

- *Učitel nechť neučí, kolik sám může učit, nýbrž kolik může žák pochopiti*
- *Vždy postupně, nikdy skokem*
- *Všemu, čemu se musíme učit, nechť se učíme vlastní prací*
- *Vše vlastními smysly, vždy a rozmanitě*
- *Všemu se vyučuje a učí příklady, ukázkami a cvičeními*
- *Nechť se vyučuje a učí: Nečetným před četnými. Krátkým před obširnými. Jednoduchým před složenými. Obecným před zvláštními. Blízkým před odlehlejšími. Pravidelným před nepravidelnými (čili normálním před nenormálními)*

Žáci se aktivně zapojují do výuky během aktivizující výuky a z pasivního žáka se stává žák aktivní. Avšak učitel nadále zůstává zodpovědný za průběh výuky. Důležitým faktem je, že vztah učitele k žákovi se mění, učitel dává větší prostor žákům k jejich seberealizaci a tím zvyšuje jejich aktivitu a zájem o učení. Žáci se postupně učí práci ve skupinách, spolupráci s ostatními, rozvíjejí své komunikační dovednosti a tím i přípravu pro svůj budoucí život. Naproti tomu je učitel schopen více poznat své žáky, jejich reakce a přístupy.

Nesmíme však zapomenout, že tyto metody jsou pouze doplňkovou metodou k hlavnímu vyučování, nelze je využívat samostatně jako náhradu za celkovou výuku. Učitel zprostředkovává učivo novým, zajímavým způsobem. Existuje nesčetné množství variant a vždy záleží na kreativitě učitele, učitel by se měl vyvarovat toho, že bude řešit úkoly stejným, navyklým způsobem (Kotrba, Lacina, 2007).

3. Přehled aktivizačních metod

Nelze přesně říci, které didaktické metody jsou nebo nejsou aktivizující. To závisí na mnoha faktorech a okolnostech, kdy můžeme danou metodu ohodnotit jako aktivizující.

„V podstatě každá didaktická metoda, je-li správně a ve vhodném okamžiku užitá, může svým způsobem přispívat k aktivizaci učebních činností žáků a jejich výsledků. Platí to konec konců i o těch metodách, jimž byla až dosud vytýkána monotónnost, stereotypnost, šablonovitost a z toho plynoucí následná pasivita žáků. Tedy i například slovní monologické metody mohou za určitých předpokladů účinně aktivizovat a neměli bychom se jich tudíž zbavovat.“ (Horák, 1991).

Existuje mnoho metod, které bychom mohli zařadit do této skupiny. Jinak bychom mohli také tuto skupinu nazvat tvořivé vyučování (metody). Základem je tedy rozvíjet samostatnost žáků, podněcovat jejich touhu po poznání, snahu odhalovat příčiny, něco vytvořit.

Efektivní metodu rozvíjení tvořivosti žáků představuje pro učitele mnemotechnická pomůcka VYUČOVAT, jejíž uplatnění ve výuce předpokládá následující postup (Petty, 1996):

VY – Vysvětlení

U – Ukázka

Č – Činnost

O – Oprava

V – Vybavovací pomůcky (žáci potřebují poznámky, nákresy, atd., které jim látku později připomenou).

A – Aktivní opakování

T – Testování

3.1. Problémové vyučování

Jedná se především o systematické vytváření problémových situací, které žáky zaujmou, zvýší jejich aktivitu, navodí celou řadu myšlenkových operací a psychologických stavů. Problémové situace navozují nějaký rozpor nebo obtíž, které by měly děti zaujmout. Poté následuje analýza problému, kdy se děti k danému problému začínají vyjadřovat a tím jsou vtaženi do problému. Vždy se zde naráží na nějakou překážku, neznalost určitých dat nebo nesrovnalost a poté následuje mobilizace všech potřebných sil a orientace v situaci. Děti komunikují mezi sebou na daný problém, vyslovují své domněnky, diskutují a radí se. Tím se například vyučování přibližuje životním situacím, kdy je zapotřebí samostatné myšlení a následného rozhodování.

Jednotlivé fáze problémové metody (Kalhoust, Obst a kol., 2002)

1. Vyjasnění, v čem problém spočívá (slovní nebo písemná formulace) a určení dosud neznámých hledaných veličin
2. Rozbor problému, hledání i studium dostupných argumentů a informací použitých pro řešení.
3. Vytyčení možného postupu řešení, doporučuje se uvažovat o několikaeré eventualitě.
4. Výběr nejpravděpodobnějšího řešení a jeho postupné uskutečňování.
5. Ověření realizovaného řešení, jeho potvrzení či vyvrácení a následně modifikace řešení.

3.2. Heuristické metody

Heuristické metody se uplatňují jako metoda řešení problémů, tudíž je řazena buď jako samostatná metoda nebo se řadí k problémovému učení. „*Heureka (heureka, z řec. našel jsem, objevil jsem) navazují na základní výbavu člověka pátrat, orientovat se, řešit své potřeby cestou pokusu a omylu, v současnosti jde o hledání strategie při řešení problémů na základě dostupných informací pomocí logických postupů.*“ (Maňák, 2011).

Podstatou heuristické metody je to, že si žáci sami objevují neznámé skutečnosti. Tyto metody by měly vycházet z reálných životních situací, které jsou žákům blízké. Dále by měly

žáky podněcovat k hledání dalších poznatků, jejich zkoumání a ověřování. Žáci by měli pracovat samostatně. Role učitele je při této metodě taková, že klade otázky a nutí žáky k přemýšlení. Učitelovy otázky pomáhají žákovi odhalovat nové souvislosti a získat tak nové poznatky. Otázky by měly být jasně formulovány a obsahovat základní didaktické principy kladení otázek – od jednoduššího ke složitějšímu.

Průběh heuristické metody (Lokšová, Lokša, 2003)

1. Úvodní část hodiny (pozdrav, úřední záznamy apod.)
2. Navození základního problému
3. Příprava studijních materiálů (obrázky, preparáty, apod.)
4. Objevování poznatků (žáky vede učitel, instrukční list apod.)
5. Shrnutí částečných poznatků do uceleného systému (zápisy na tabuli, do pracovních sešitů apod.)
6. Doplnění poznatků, oprava špatných vědomostí a závěrů
7. Závěr hodiny – téma budoucí hodiny, domácí úkol apod.

3.3. Situační metody

Situační metody vychází z vhodné problémové situace, která čerpá přímo z reálné situace, události. Řešení takové situace vyžaduje komplexní přístup, neboť má většinou více řešení, vede žáky k využívání jejich znalostí a dovedností napříč předměty. To vyžaduje určitou schopnost myšlení a samostatnosti (Maňák, Švec, 2003)

Podstatou situačních metod je řešení problémového případu, jehož vyústění není jednoznačné. Děje se tak na základě konfrontace vědomostí, dovedností a názorů aktérů. *„Očekává se, že z nabízených řešení bude vybráno to nejdokonalejší. Vzhledem k tomu, že se nabízí několik řešení, je nezbytné, aby se žáci o jejich vhodnosti a výhodách rozhodovali. Učit se rozhodovat je pro žáky přínosem, neboť potřeba správně se rozhodnout v situacích studijních, pracovních i osobních je u každého člověka každodenní záležitostí.“* (Kalhaus, Obst a kol., 2002).

Podle Maňáka a Švece (2003) rozdělujeme situační metody na: rozborové metody, metody konfliktních situací, metody incidentu, metody postupného seznamování s případem, bibliografické metody. Situační metody připravují žáky na situace, se kterými se mohou ve skutečnosti setkat, pedagogický efekt závisí ve velké míře i na osobnosti učitele, kdy i on sám musí řešit určité problémy a konflikty, které se ve třídě mohou vyskytovat.

Je potřeba si uvědomit, že tento proces, kdy se žáci sami rozhodují, není jen naučným procesem, ale hraje zde další vlivy jako je způsob myšlení, tréma, stres atd. Dále si žáci utvářejí vlastní názor a učitel by neměl vnucovat svůj vlastní.

3.4. Metoda brainstormingu

Tuto metodu lze využít na všech stupních škol. Poprvé byla realizována v UA v roce 1938. V překladu tato metoda znamená bouře, útok na mozek (brain – mozek, storm – bouře). Autorem metody je Osborn (1963). *„Předpokládal, že lidé mnohé myšlenky ani nevysloví, protože mají zábrany říci něco nepřesně, špatně, nechtějí vypadat hloupě nebo neschopně.“* (Lokšová, Lokša, 2003). Snažil se vymyslet metodu, která by odbourala psychické bariéry, které blokují nové nápady a tím brzdí tvořivé myšlení.

Ve světě se také tato metoda užívá například v oblasti výroby a techniky, slouží k přípravě manažerů, vedoucích pracovníků, expertů atd. Tato metoda je tedy velice vhodná při přípravě na budoucí povolání a využívání v praxi.

Podstatou této metody je, že po oznámení nějakého problému každý žák vysloví svůj nápad bez jakýchkoli zábran či úvah. Čím je nápadů více, tím je větší pravděpodobnost, že se mezi nimi objeví originální nápad – *„kvantita vyvolává kvalitu“* (Lokšová, Lokša, 2003). Aktéři se učí tolerovat sdělení druhých a v další části je prověřovat ať už vyvracet nebo podporovat. Tím, že je aktérů více, vytvoří více nápadů, než když každý pracuje zvlášť.

Základní principy:

Organizátor seznámí účastníky s tématem brainstormingu, které předem neznají. Dále stanoví určitá pravidla „hry“. Každý z účastníků má pak šanci vyslovovat svou první myšlenku o možném řešení bez jakýchkoli zábran. Může nastat situace, kdy jsou vyřčeny i neobvyklé až podivné nápady. Nikdo však nesmí reagovat ať už příznivě či nepříznivě. Pokračuje se, až jsou postupně nápady vyčerpány a aktivita účastníků klesá. Všechny nápady jsou samozřejmě zaregistrovány (např. na tabuli).

Formy brainstormingu ((Lokšová, Lokša, 2003):

- Brainwriting – psaný brainstorming – pro žáky, kteří neradi mluví. Žáci zapisují své nápady na papír a poté předá list dalšímu. Ten dopisuje další nápady a předává dále. Cílem je vytvořit co nejvíce nápadů. Seznam se posouvá, dokud se nevystřídají všichni účastníci. V další fázi se nápady hodnotí. Deset nejlepších nápadů napíšeme na tabuli a můžeme o nich hlasovat.
- Pingpongový brainstorming – pro dva účastníky. Jeden řekne nápad, druhý žák na něj reaguje svým návrhem, na který první žák zase odpoví atd.
- Individuální brainstorming – důsledková burza nápadů, při níž se zvažují důsledky.
- Questionstorming – kladení otázek, na které neznáme odpověď
- Gordonova metoda – žáci neznají problém, zná ho pouze učitel. Problém se řeší ze široka k postupnému zužování.
- Metoda Phillips 66 – šestičlenné skupiny, každá má svého vedoucího a diskutují 6 minut. Poté se vedoucí shromáždí a snaží se společně vyřešit problém.
- Metoda 635 – skupiny po šesti žácích, každý žák napíše tři návrhy a podá dalšímu. Opakuje se nejméně pět krát.

Je potřeba také zmínit, že pokud se o tuto metodu pokusíme a budeme využívat při vyučovacích hodinách, nesmíme zapomenout, že o daném problému bychom měli vědět co nejvíce. *„O aplikaci brainstormingu by se neměl pokoušet učitel začátečník, na kterého zde číhá*

značné nebezpečí spolehlivé ztráty autority.“ (Horák, 1991). I tato metoda tedy vyžaduje určité znalosti (nejen z oboru) a výcvik.

3.5. Didaktické hry

K dalším aktivizujícím metodám patří didaktické hry, které je možné použít k rozvíjení tvořivosti u žáků. Oproti ostatním hrám, zde musí mít určen učební cíl. Prostřednictvím her mohou také žáci řešit problémové situace a tak se intenzivně zapojit do výuky. Výhodou hry je vysoká motivovanost žáka, který si pak lépe zapamatuje určité informace a takto naučené vědomosti a znalosti zůstávají v paměti mnohem déle, než při mechanickém učení. Žáci se mohou během hry plně realizovat, těží z vlastního užitku, sami se něco naučí, dozvedí. Od her rozlišujeme soutěže, jejichž cílem je dosáhnout umístění (Jankovcová, Průcha, Koudela, 1988). Výběr hry je plně v rukou každého učitele a je potřeba se na ně řádně připravit. Každá hra by měla mít určitý cíl a pravidla. Hra musí žáky zaujmout, což v dnešní době není vůbec jednoduché, neboť někteří žijí v přepychovém prostředí, v digitálním světě a hned tak je něco nezaujme. Učitel musí stanovit cíl a pravidla, seznámit žáky s pomůckami a hodnocením, které může být různé, od kvantity přes kvalitu až po časový limit. Žáci se vše musí dozvědět před začátkem hry, nesrozumitelnost hry, matoucí pravidla či jejich úprava během hry snižuje motivaci a tím i aktivitu žáků, která je důležitá pro samotný průběh hry (Maňák, Švec, 2003).

„ V literatuře můžeme najít různé didaktické hry, např. různé kvízy, soutěže, problémové úlohy – honba za pokladem, hledání hrobky faraóna, jumanji, scrabble (vytvořit z písmen co nejvíce slov) apod. Učitel může rozdělovat role, využít a rozvíjet schopnosti jednotlivých žáků. Např. schopní scénáristé píší další scénáře pro nové příběhy, jiní navrhují nové křížovky, další se starají o úpravu účesů a kostýmů apod. Prostřednictvím her se ve třídě navodí opravdová atmosféra radosti z práce, humor, pozitivní emoční prožívání.“ (Lokšová, Lokša, 2003).

Výhodou her je to, že žáci v průběhu zapomínají na svůj ostych a i ti nejslabší žáci se zapojují. Zde mohou uspět i ti slabší. Soustředí se na hru a nevědomě si osvojují látku. Pomocí her lze rozvíjet celou osobnost žáků.

Je zde i jiný pohled na zapojení her do výuky. Dle Maňáka, využití her ve výuce je obtížné, neboť při nich může převládnout ztráta reality a snaha po poznání, na druhé straně však hrozí také didaktizace her. Nevládnutá spontánnost odvádí od direktivně stanovených cílů. Přispívá

tomu také komerční zneužití her, často s nevhodným zaměřením a záplava hraček, taktéž hlavně sledujících jen ekonomický efekt.

Hra se využívá i při výuce cizího jazyka, neboť přispívá k lepšímu zapamatování slovní zásoby a gramatiky. Z pasivní výuky se stává výuka aktivní a žáci získávají větší sebejistotu v jazyce a mizí ostych. Při hře není moc prostoru k přemýšlení a žáci si musí daná slova či slovní spojení rychle vybavit (Polívková, 1963).

Polívková (1963) dělí hry do čtyř skupin:

- hry, při nichž procvičujeme jednotlivá slova
- hry, při nichž procvičujeme rychlé opakování a samostatné tvoření vět
- hry konverzační, tj. hry ve formě rozhovoru
- hry, při nichž odpovědi žáků mají formu souvislého vypravování

II. Praktická část

4. Výzkum

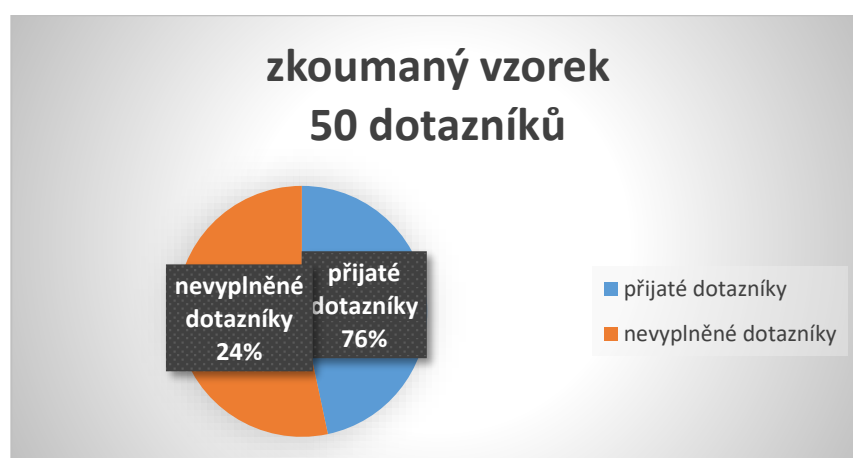
V praktické části mé závěrečné práce jsem se snažila zjistit, zda učitelé na druhém stupni základních škol využívají aktivizační metody. Předmětem mého výzkumu jsou tedy aktivizační metody využívané konkrétně v hodinách anglického jazyka, protože sama jsem učitelkou cizích jazyků (angličtina, francouzština). Sledovala jsem různé typy metod jako jsou např. hry, skupinové práce, projekty a další aktivity, které pomáhají aktivně zapojovat žáky do výuky. Za cíl jsem si dala zjistit informace o tom, jaký mají učitelé názor na využívání těchto metod při výuce a frekvenci jejich používání. Dále jsem chtěla získat informace, z jakých zdrojů vyučující čerpají materiály pro výuku a jaká technická zařízení využívají. Také mě zajímal věk učitelů a délka jejich pedagogické praxe v souvislosti s používáním těchto metod.

V dnešní době je velice náročné děti při výuce dostatečně zaujmout a tyto aktivizační metody jsou určitě velkým přínosem, jak děti motivovat, zapojit a rozvíjet jejich tvořivé myšlení.

4.1. Metoda výzkumu a zkoumaný vzorek

Výzkum byl proveden kvantitativní metodou, byl použit dotazník, který byl rozeslán elektronicky na různé základní školy v Pardubickém kraji. Z důvodu vládních opatření proti šíření Covid-19 nebylo možné tento dotazník předat osobně a s jednotlivými vyučujícími osobně hovořit. Dotazník obsahuje 11 otázek, z nichž úvodní jsou vypisovací, ostatní jsou uzavřené, z nichž mohli učitelé vybírat, případně dopsat jinou odpověď. Celkem bylo rozesláno 50 dotazníků, z nichž se vrátilo 38, což je zhruba 76%. Zbytek dotazníků (12) se nevrátil, což odpovídá 24%.

Graf č. 1

4.2. Hypotézy

H1 Aprobovaní učitelé používají více aktivizačních metod ve výuce než neaprobovaní učitelé

H2 Mladší učitelé využívají aktivizačních metod častěji ve své výuce než starší učitelé

H3 Většina učitelů používá skupinové práce jako nejvíce využívané aktivizační metody

H4 Většina učitelů považuje aktivizační metody za prospěšné

H5 Starší učitelé považují přípravu aktivizačních metod za náročnější než mladší učitelé

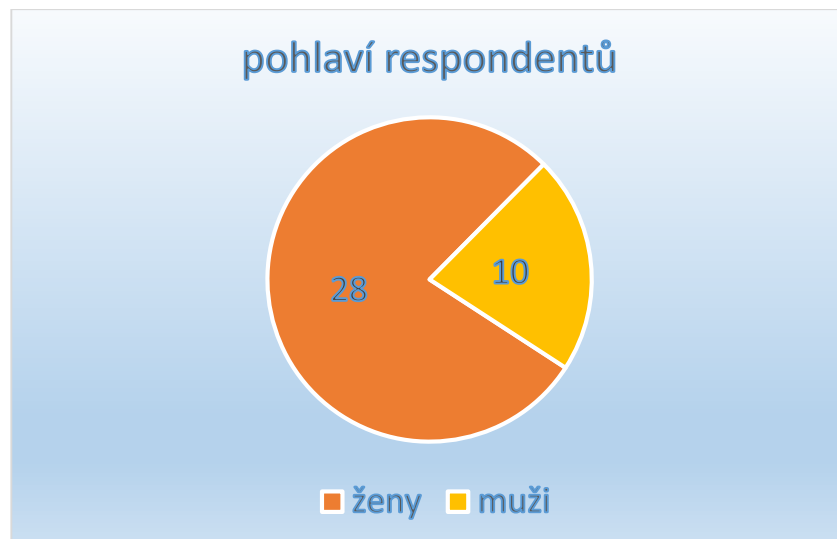
5. Analýza zjištěných dat

Na základě vyplněných dotazníků byly vyhodnoceny a zpracovány údaje, které jsou zpracovány do jednotlivých grafů dle jednotlivých otázek (viz níže).

Pohlaví respondentů

Dle zjištěných dat, je většina respondentů zastoupena ženami, což jsme mohli předpokládat, jelikož obecně je zastoupení žen ve školství větší. Z celkového počtu respondentů je 18 žen (78%) a 5 mužů (22%). Níže uveden graf.

Graf č. 2

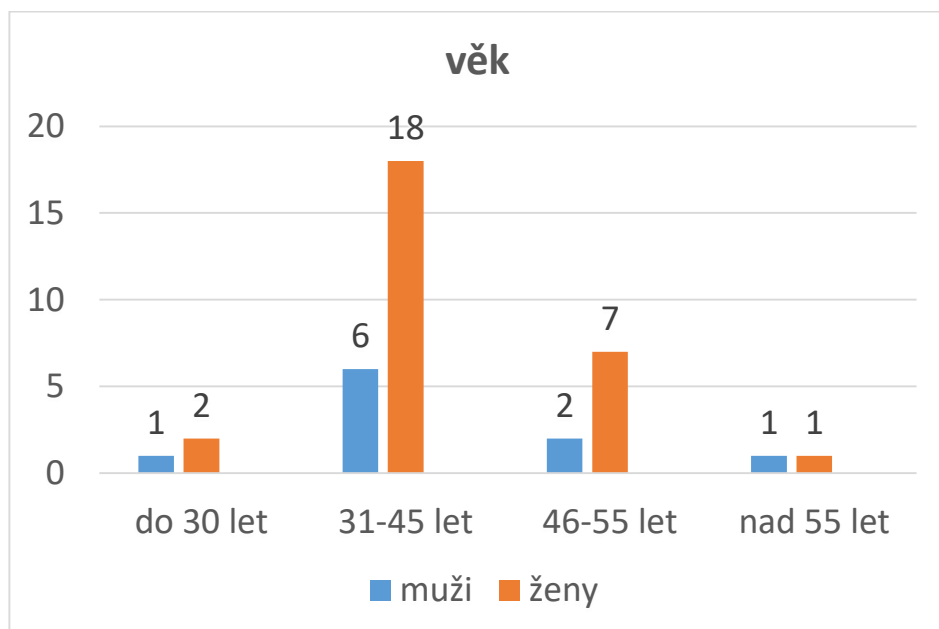

Věk respondentů

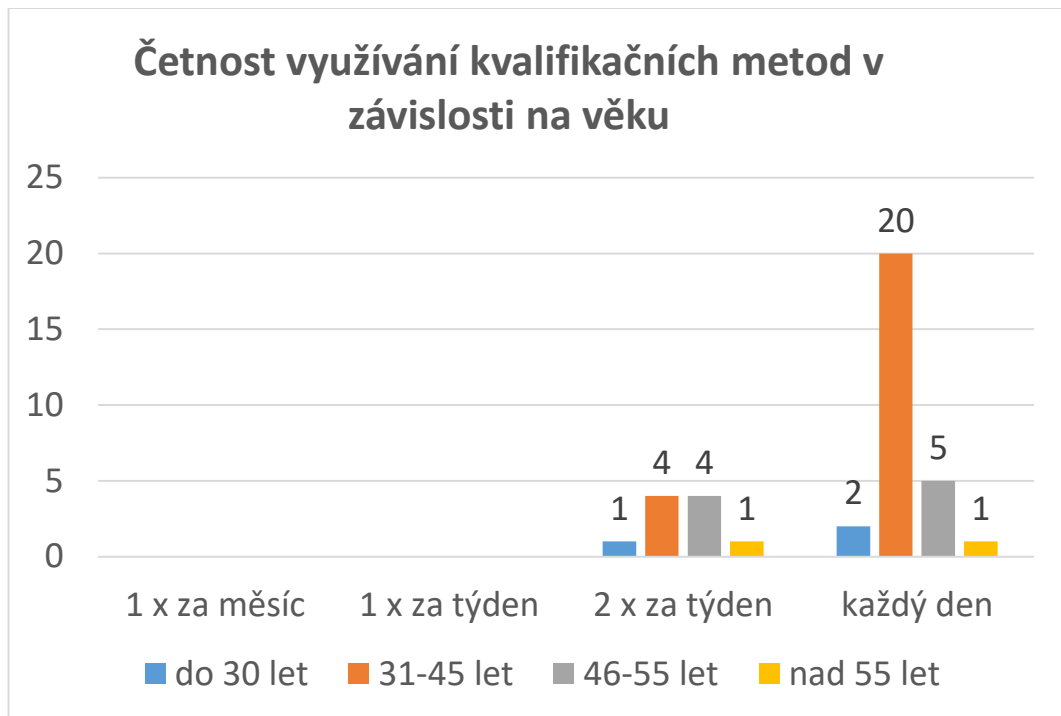
Největší zastoupení jak u žen tak mužů je ve věkové kategorii od 31 do 45 let. Nejméně mužů je zastoupených ve věku nad 55 let nebo méně než 30 let. Stejně tak žen je nejméně zastoupených do 30 let a nad 55 let. Zastoupení jednotlivých pohlaví představuje graf č.3.

Graf č. 4 znázorňuje četnost využívání aktivizačních metod v závislosti na věku, tento graf nám poslouží k ověření hypotézy č.2. Respondenti ve věku od 31 – 45 let využívají tyto moderní techniky nejvíce, zatímco učitelé pod 30let a nad 55 let jsou spíše v této oblasti pasivní.

Graf č. 3

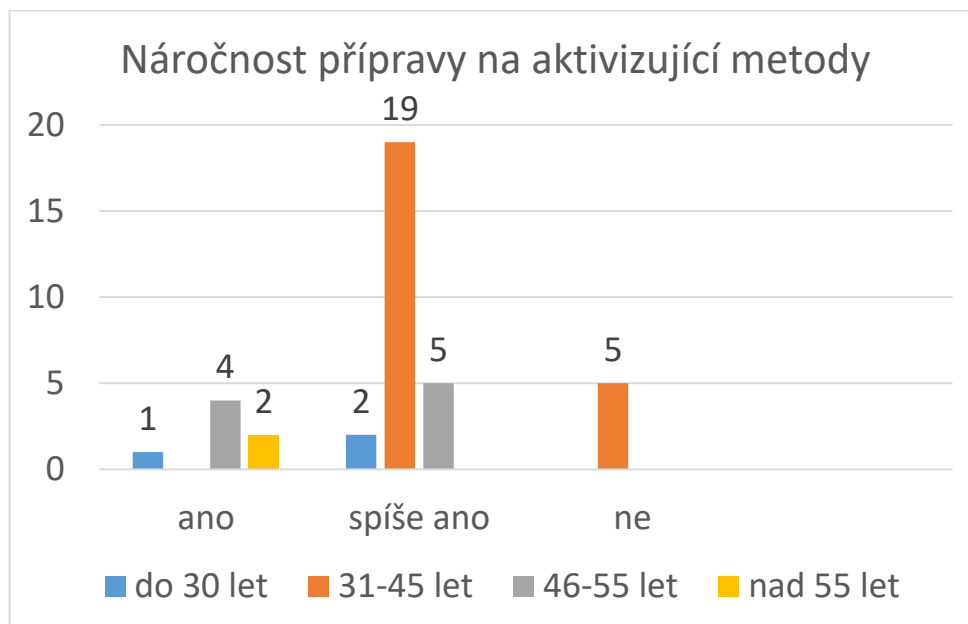
Graf č. 4

Náročnost přípravy na aktivizující metody v závislosti na věku

Níže uvedený graf č. 5 nám znázorňuje, jak hodnotí respondenti přípravu na aktivizující metody vzhledem k věku. Učitelé ve věku 31-45 let uvedli, že příprava na výuku je náročnější, ale že aktivizační metody využívají a poradí si s nimi. Menší část pedagogů pak uvedla, že s těmito moderními metodami nemají žádné problémy a zvládají je. Naopak starší učitelé (nad 45 let) uvedli, že příprava na tyto hodiny je pro ně náročná a musí ji také věnovat více času. Tento graf nám pomůže k ověření hypotézy č. 5.

Graf č. 5

Kvalifikovanost

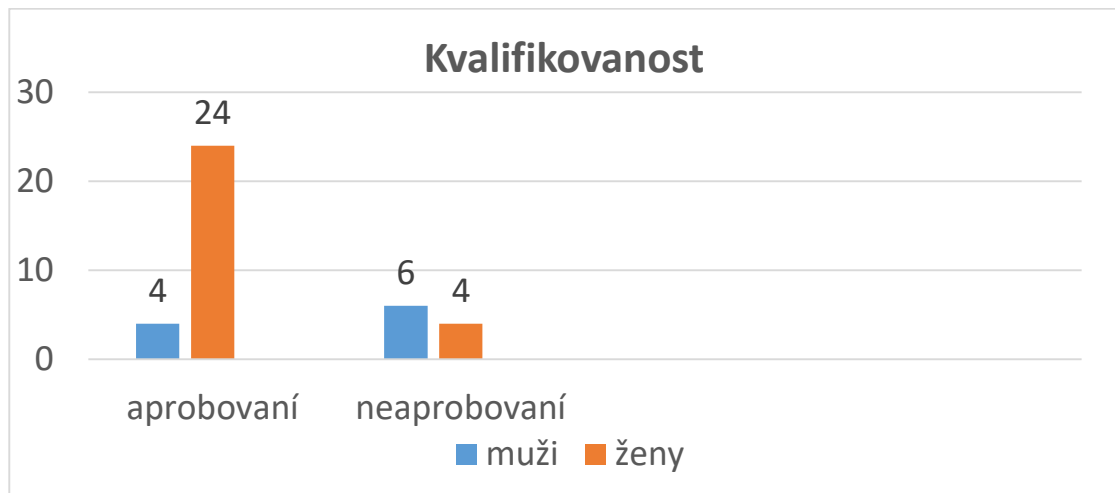
Plná kvalifikovanost vyučujících v anglickém jazyce se potvrdila, nicméně stále jazyky vyučují učitelé, kteří mají nevyhovující nepedagogickou aprobaci z anglického jazyka. Někteří tedy ještě studují, nebo absolvovali vysokou školu jiného než pedagogického zaměření a anglický jazyk mají vystudovaný jinou formou např. formou certifikátů nebo získali státní zkoušky na jazykových školách nebo jinou formou soukromého studia. Dále pak na školách působí starší učitelé, kteří sice vyučují anglický jazyk, ale původně vystudovali především ruský jazyk, ovládají metodiku výuky jazyků, a proto a z důvodu nedostatku jazykářů jim je tato výuka umožněna.

U dotazovaných mužů je podíl aprobovaných a neaprobovaných zhruba stejný, u žen je větší podíl aprobovaných. Více ukazuje graf č. 6.

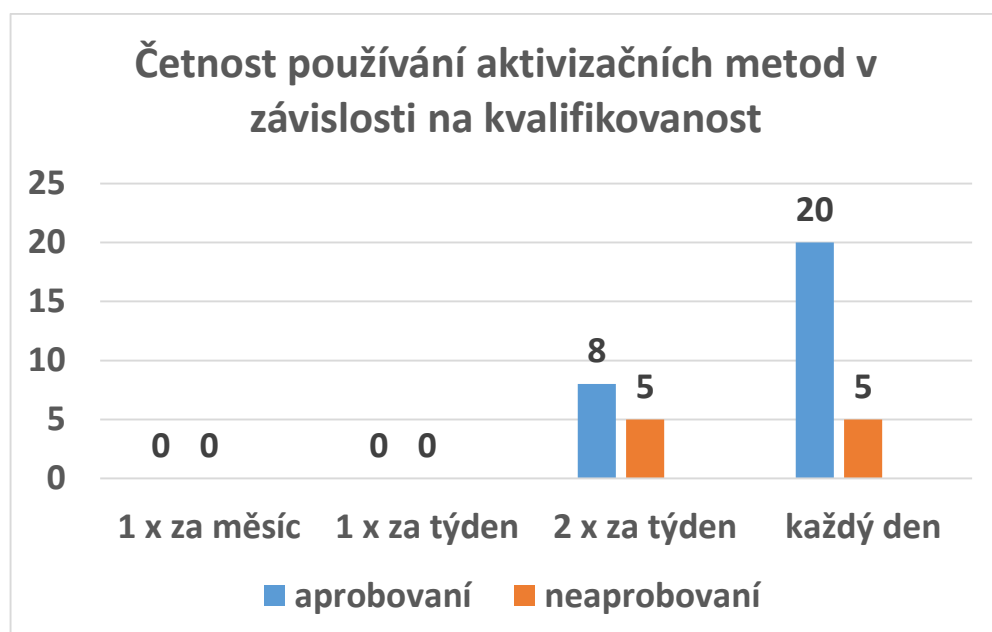
Četnost využívání aktivizačních metod v závislosti na kvalifikovanost nám ukazuje graf č.7. Většina kvalifikovaných učitelů využívá tyto metody každý den, polovina nekvalifikovaných odpověděla, že tyto metody používají také každý den nebo alespoň 2 x týdně. Je zde tedy opět patrný negativní vliv mimořádné pandemické situace, kdy se školní výuka z větší části musela

přesunout do virtuálního prostředí. Přínosem je i to, že se učitelé inspirojí na internetu, kde se často seznamují s aktivizačními metodami, které používají jejich kolegové. Otázkou zůstává, zda by byla výuka stejná i v případě klasické školní výuky. Tento graf bude důležitý k ověření hypotézy č. 1.

Graf č. 6

Graf č. 7

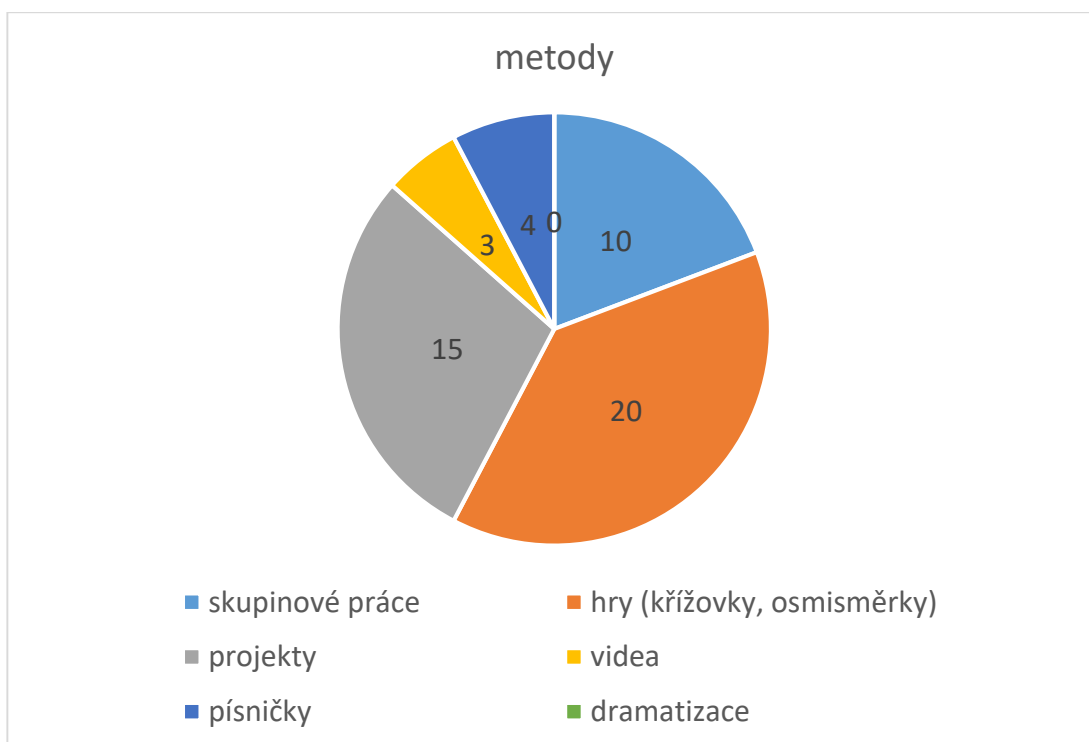
Nejvíce používané metody při aktivizační výuce

Podle výsledků dotazníků učitelé používají různé druhy aktivizačních metod. Většina uvedla, že jim pomáhá internet, kde nacházejí různé zajímavé náměty pro zpestření vyučovacích hodin (křížovky, doplňovačky, kvízy, soutěže, obrazové materiály, zajímavé texty z mimoškolního prostředí atd.) To byla to také nejčastější odpověď dotazovaných respondentů.

V dnešní „covidové době“ mohu s těmito názory svých kolegů více než souhlasit. Naproti tomu některé osvědčené aktivizační metody jako je skupinová práce a dramatizace, které se dříve velice dobře osvědčovaly při prezenční výuce nelze v této náročné době téměř používat při výuce, nebo je zapotřebí při on line výuce modifikovat a více improvizovat. To nám potvrzuje graf č.8, kde skupinové práce nezaujímají prvenství (zde nám tento graf pomůže k potvrzení či vyvrácení hypotézy č.3.

Dále pak pedagogové využívají osvědčených projektů na probírané téma, kde mohou žáci využít svých tvořivých dovedností i v jiných oblastech (výtvarné zpracování, různé slohové útvary, hudební zpracování aj.). To samozřejmě přináší žákům zlepšení práce na PC. Naopak nikdo neuvedl aktivizační formu dramatizace, což je v dnešní situaci pochopitelné.

Graf č. 8

Prospěšnost aktivizačních metod ve výuce s ohledem na názor dětí

Většina respondentů odpověděla, že děti výuka baví více, když do klasického vyučování zařadí učitel i moderní aktivizační prvky. Pokud se však tyto metody uplatní v celé hodinové výuce, může to mít i opačný výsledek, a to určitou nesystematičnost hodiny, nekázeň, chaos, nesplnění vzdělávacího cíle hodiny. Je tedy dobré vkládat do hodin tyto moderní techniky pouze jako oživení výuky, ale nezapomínat, že hodina musí mít pevnou strukturu a vyučující má průběh hodiny pevně ve svých rukou. Proto tedy většina respondentů uvedla odpověď na tuto otázku ve prospěch aktivizačních metod. To vyplývá z grafu č. 9. Nikdo z respondentů nevedl zápornou odpověď.

Graf č. 9

5.1. Ověření hypotéz

Na základě výzkumu nyní vyhodnotím stanovené hypotézy H1, H2, H3, H4 a H5.

H1 Aprobovaní učitelé používají více aktivizačních metod ve výuce než neaprobovaní učitelé

- k ověření této hypotézy nám pomohou otázky č. 1 (graf č.6), kde počet aprobovaných učitelů je 28 (74%) a neaprobovaných 26%. Dále pak otázka č. 3 (graf č. 7), kdy aprobovaní uvedli, že aktivizační/moderní metody využívají každý den, což uvedlo 71% (20 respondentů), což je většina aprobovaných. U neaprobovaných je to polovina respondentů, 5 uvedlo, že tyto metody využívají každý den a druhá polovina využívá metody 2 x týdně. Můžeme tedy tvrdit, že hypotéza byla potvrzena.

Hypotéza č. 1 byla potvrzena

H2 Mladší učitelé využívají aktivizačních metod častěji ve své výuce než starší učitelé

- nejvíce učitelů bylo ve věku 31-45 let, celkem 24 respondentů, z nichž 84% využívá tyto metody každý den a 16% dvakrát za týden. Z grafu č. 4 můžeme vyčíst, že ostatní věkové skupiny, kdy zastoupení nebylo tak četné jako u předchozí zmiňované skupiny, uvedly, že také používají tyto metody, ale méně než každý den. Můžeme tedy tuto hypotézu potvrdit.

Hypotéza č. 2 byla potvrzena.

H3 Většina učitelů používá skupinové práce jako nejvíce využívané aktivizující metody

- na základě otázek 4 a 5 vyšlo najevo, že 20 respondentů využívá ke své výuce hry (křížovky, osmisměrky...) a pomáhá jim k tomu internet. Na druhém místě byly uvedeny projekty (15 respondentů) a na třetím místě skupinové práce (10 respondentů). Jak již bylo řečeno v předchozí části mé práce, má na dnešní dobu vliv pandemie Covid -19, kdy jsou děti odkázány na práci z domova a tudíž je skupinová práce a dramatizace téměř nemožná, proto např. tedy dramatizaci nevedl nikdo z dotázaných. Tuto hypotézu musíme vyvrátit, neboť skupinové práce se neumístily jako nejběžnější metoda.

H3 byla vyvrácena

H4 Většina učitelů shledává, že děti výuka více baví při použití moderních/ aktivizačních metod než při klasické výuce

- K ověření této hypotézy nám pomůže otázka č. 9 a graf č. 9. Jak jsem již uváděla v teoretické části mé práce, je prokázáno, že děti výuka baví více, pokud není monotónní, klasická, bez vnesení aktivizačních prvků do výuky. Nemůžeme však opomenout, že není možné výuku vést pouze pomocí těchto metod, ale měly by být pouze součástí klasické výuky. Všichni učitelé tedy uvedli odpověď jako ano nebo spíše ano, nikdo nevedl opak.

Hypotéza č. 4 byla potvrzena

H5 Starší učitelé považují přípravu aktivizujících metod za náročnější než mladší učitelé

- Příprava na výuku pomocí moderní techniky ve vyučování není vůbec jednoduchá a je časově náročná. To potvrdila většina část dotazovaných, kdy 33 respondentů všech věkových kategorií uvedlo ano nebo spíše ano a pouze u 5 dotazovaných ve věku 31-45 let byla odpověď záporná. Tuto hypotézu tedy mohu potvrdit, protože věková kategorie 46-55 a nad 55 let uvedla, že přípravu pokládají všichni za náročnou.

Hypotéza č. 5 byla potvrzena

5.2. Celkové výsledky

Z výzkumu je jasné, že učitelé anglického jazyka v současné době využívají velice často v hodinách aktivizační metody. Vlivem přesunutí většiny výuky do on line podoby se učitelé museli ještě více zdokonalit v používání těchto metod, jelikož většina z nich je odkázána na práci z domova a se svými žáky je nucena pracovat na dálku. Je také velmi obtížné oproti klasické prezenční výuky žáky motivovat a tyto moderní metody čím dál více nabývají na důležitosti. Každá metoda je vhodná do jiné fáze výuky, na procvičení jiných znalostí a dovedností.

Učitelé také odpověděli, že informace o různých metodách hledají převážně na internetu, kde mohou najít širokou škálu možností a nových nápadů, ale také si předávají zkušenosti vzájemně mezi sebou. Tyto aktivity mohou střídat podle toho, jakou látku právě s žáky probírají. Je tedy na učitelích, jaké aktivity si zvolí a jak je využijí. Je také samozřejmé, že mohou získávat pouze nápady a své aktivity samostatně přetvářet a upravovat podle požadavků náplně své výuky.

Ohledně využívání moderních technik s ohledem na kvalifikovanost, mohu konstatovat, že aprobevání učitelé používají tyto metody častěji než neaprobevání, zřejmě proto, že snadněji přijímají podněty z internetového prostředí a dokonalá znalost cizího jazyka jim umožňuje

inspirovat se i v jiných oblastech. Dále pak s ohledem na věk se potvrdilo, že starší učitelé využívají moderní aktivizační metody méně než mladší učitelé, i když ve školství působí déle. Mladší učitelé jsou více nakloněni k moderním technikám, sami je pokládají za běžnou součást svého života a vyučovací hodina se tak stává v jejich podání více zajímavou pro dnešní děti, které jsou na moderní techniky zvyklé od útlého dětství. Avšak musíme uznat, že i učitelé nad 55 let tyto techniky částečně využívají a s těmito moderními technikami se celkem ztotožnili. Za to bychom jim měli jistě vyjádřit velký obdiv. Nikdo nevíme, jak dlouho budeme moci tuto pedagogickou profesi vykonávat, ale pokud budeme mít to štěstí, dožijeme se důchodového věku a do té doby budeme učit s radostí a nadšením jako většina současných starších kolegů. Můžeme pak tedy konstatovat, že tato profese nás plně naplňovala a bylo nám ctí ji vykonávat.

6. Příklady aktivit vhodných k výuce anglického jazyka

6.1. Příklady aktivit vhodných k procvičení slovní zásoby

Náhodné kolo (kolo štěstí)

- Tato hra je velice oblíbenou hrou u žáků v nižších ročnících na druhém stupni, tedy vhodná spíše pro třídy 6 – 7. Starší ročníky by ji mohly považovat za příliš dětinskou. Úkolem žáků je zatočit kolem (najdeme ho na webových stránkách word wall) a pokaždé si každé dítě vytočí jednu z otázek, kde je uvedeno slovíčko. Slovní zásoba je zde uvedena podle témat, např. počasí, měsíce, dny v týdnu, předložky, povolání aj. Slovíčka jsou uvedena buď v českém jazyce a děti mají překládat do angličtiny nebo naopak. Hra končí, když je nabídka zcela vyčerpána a v kole nezůstane žádná otázka. Průběžně zodpovězené otázky učitel odstraňuje. Hra je jednou z nejvíce oblíbených her.
- Žáky můžeme též rozdělit do skupin a ta skupina, která zodpoví nejvíce správných slovíček, vyhrává

(<https://wordwall.net/cs/resource/10303181/angli%C4%8Dtina>)

- Zároveň zde můžeme najít také nejen slovní zásobu, ale i celé věty, které jsou v anglickém jazyce ve formě otázek a děti mají na tyto otázky odpovídat. Samozřejmě, že je potřeba již určitých znalostí v anglickém jazyce, nelze vkládat do výuky, když se děti jazyk teprve učí. Zde už může být tato metoda zahrnuta i do vyšších ročníků.

(<https://wordwall.net/cs/resource/9227248/angli%C4%8Dtina-ot%C3%A1zky>)

Bingo

- Tato aktivita slouží k procvičení čísel. Můžeme ji zařadit na celý druhý stupeň jako zpestření na začátek nebo na konec hodiny. Žáci si tuto hru také velice oblíbili, mají již připravenou tabulku, kterou si nosí na každou hodinu. Jedná se o stejný princip jako u české hry, s tím rozdílem, že jsou čísla diktovaná v angličtině. Žáci si tedy do tabulky zapíší obyčejnou tužkou různá čísla od 1 do 100 v různém pořadí. Učitel pak diktuje čísla, která si sám vymyslí a pokud žák uslyší své číslo, které má v tabulce, zakroužkuje si ho nebo přes něj udělá křížek. Je lepší, pokud učitel toto číslo vždy řekne dvakrát, aby se děti v průběhu hry neptaly, jak je u nich zvykem např.: „A co jste říkal/a?“

Vyhrává ten, kdo má první ve svislém nebo vodorovném pořadí označena diktovaná čísla.

- V Anglii je tato hra oblíbená i mezi dospělými, je spousta míst (budov), kde se scházejí lidi, přátelé i rodiny a tuto hru berou jako velkou společenskou událost. Mimo jiné jsem se také účastnila a mohu opravdu potvrdit, že je to nezapomenutelná vzpomínka.

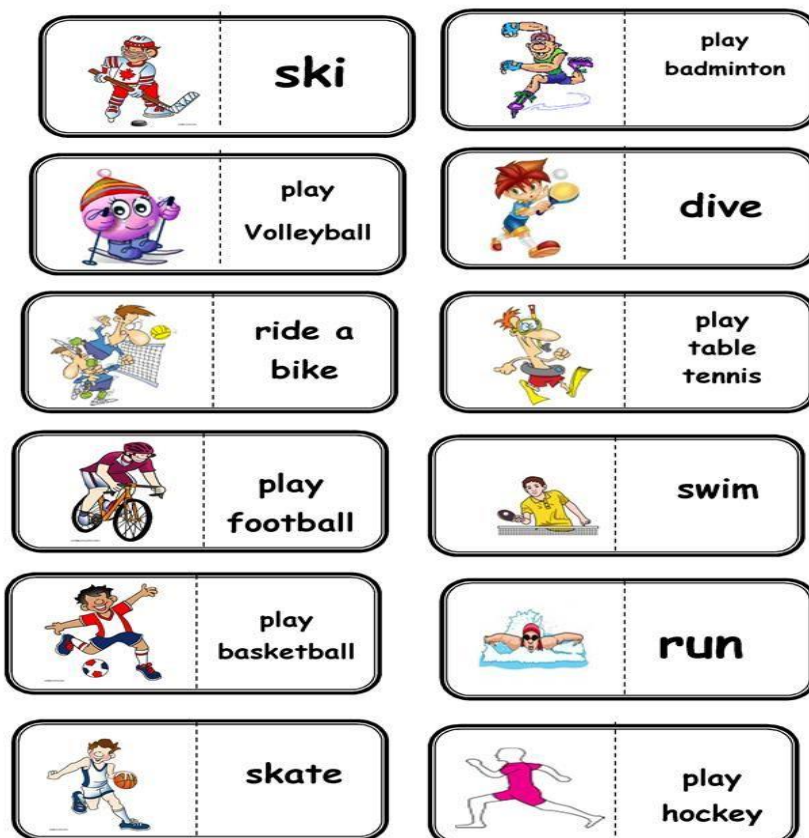
Šablona s vyplněním náhodných čísel a žlutě vyznačená výherní čísla

35	100	19	12	26
20	50	4	3	38
10	55	99	15	44
2	65	80	54	33
8	1	75	18	29
22	30	11	6	

6.2. Aktivita na procvičení gramatiky

Domino a tvoření vět

- Domino je velmi stará hra, ale dá se stále používat, stačí si tedy připravit kartičky, které si můžeme najít na internetu a tak příprava nezabere tolik času, jako dříve, když učitelé neměli tuto možnost. Třídou můžeme rozdělit do 2-3 skupin, aby si zahráli všichni žáci a také můžeme použít různá domina na různé gramatické jevy. Níže je uveden příklad domina, kde si děti procvičují nejen slovní zásobu, ale také po skončení této hry, můžeme tvořit věty, kde si žáci mohou vyzkoušet použití časů. Tzn. např. procvičujeme přítomný čas průběhový a věta tedy bude znít: He / she is riding a bike. V případě minulého času tato věta bude: He/she rode a bike, kde si děti také procvičí nepravidelná slovesa. Tato hra tedy poslouží jak v nižších tak vyšších ročnících.

Doplňovačky

- V případě on line výuky se osvědčila i široká škála možností jazykových cvičení, jako jsou doplňovačky, které jsou k dispozici na internetu, konkrétně na UMÍME ANGLICKY. Je zde nepřehledné množství doplňovacích cvičení, poslechů, diktátů, textů s porozuměním, pexes aj. Zde uvedu příklady na doplňování vět, kde se žáci rozhodují, jaký slovesný čas použijí a tím si velice dobře procvičí gramatiku. V případě, že si žák neví rady, učitel se snaží gramatický jev vysvětlit.

a) Procvičování jednotného a množného čísla

What did the _____ do?

womans women

There was a _ looking at us.

man men

b) Procvičování časů

Právě dělám domácí úkol.

I _____ (to do) my homework.

Normálně jezdívám autobusem.

I normally _____ (to go) by bus.

6.3. Aktivity na procvičení poslechu

Písničky

- Písničky jsou klasickou a velice častou metodou, jak si procvičit poslech. Je dobré nechat přípravu této metody přímo na samotných žácích, kdy si sami připraví text písničky (najdou na internetu, v časopise atd.) a k tomu si píseň přinesou na CD nebo flash kartě nebo jiném zařízení. Dnes už je také možnost přehrát písničku přímo z počítače, který je téměř v každé třídě. V textu písničky žák zabělí některá slova a zároveň si je napíše zvlášť na papír, aby je později věděl. Text předá učiteli, ten nakopíruje a rozdá mezi žáky. Je zde možnost také žáky rozdělit do skupin. Následně podle poslechu pak žáci doplňují chybějící slova.

Poslech zaměřený na konkrétní informace

- Tato aktivita je náročnější v tom, že děti musí rozpoznat určitá slova nebo věty, které slyší z určitého poslechu. Může se jednat např. o rozhovor z učebnice, kdy děti sledují text s chybějícími slovy, která musí přesně doplnit. Můžou také chybět celé věty, což už je náročnější a vhodné pro starší ročníky. Součástí poslechových cvičení může být i diktát, kdy učitel čte věty a žáci zapisují vždy první a poslední slovo z dané věty. Další možností u těchto diktovaných vět je také zapisovat pouze počet slov z každé věty nebo klíčová slova a poté sestavit věty.

6.4. Aktivity na procvičení čtení a psaní

Witches – čarodějnice

- Žáci dostanou vytisknutý text, který si sami přečtou, nebo si přečtou společně nahlas a níže mají otázky s možnými odpověďmi, ze kterých mají vybrat tu správnou. Zde si tedy děti procvičují čtení a zároveň práci s textem. Pro starší ročníky zde nemusí být použito vybírání z odpovědí, ale mohou otázky zůstat otevřené a žáci odpovědi dopisují v celých větách.
- Zároveň si procvičují slovní zásobu, doporučuji ale před každým textem se seznámit s novou slovní zásobou, nebo je na místě také použití slovníků.

Text:

A family of witches is cooking a magical potion to turn their cat Felix into a dragon. All the other witches have already thrown away their broomsticks and fly on dragons. The grandmother, Cassandra, has retired from magic and is only helping with the fire. Instead, her daughter Morgan is doing most of the work, but she's not very happy. She needs more blueberries for the magical potion, but Astra is still learning and can only make pumpkins.

Otázky:

1. Which witch is the youngest?
a) Astra

- b) Cassandra
- c) Morgan
- d) Felix

2. How many flowers are on Cassandra's skirt?

- a) Four
- b) Five
- c) Six

3. Why is Morgan angry?

- a) She doesn't have enough blueberries.
- b) She doesn't have enough pumpkins.
- c) She has put too many blueberries into the soup.

4. The witch with the biggest nose is wearing a blue scarf.

- a) True
- b) False

Slovní zásoba:

Witch - čarodějnice

Pumpkin - dýně

Potion – lektvar

Broomstick – koště

Dragon – drak

(<https://www.umimeanglicky.cz/reading-pictures-fairytales/94>)

7. Závěr

Ve své závěrečné práci jsem se zabývala aktivizujícími metodami ve výuce anglického jazyka. Teoretická část se věnuje charakteristice aktivizujících metod. Je rozdělena do třech částí. V první části se věnuji obecné charakteristice, ve druhé části pak objasňuji cíle tohoto způsobu výuky a ve třetí části uvádím přehled aktivizačních metod, která zachycuje pět nejčastějších konkrétních možností. Jedná se o problémové vyučování, heuristické metody, situační metody, metoda brainstormingu a didaktické hry. V praktické části je popsáno výzkumné šetření, jehož cílem bylo zjistit, zda učitelé anglického jazyka využívají ve výuce tyto moderní/ aktivizující metody a jaké. V závěru uvádím příklady aktivit, které jsou vhodné zařadit do výuky anglického jazyka na základní škole.

Praktická část je založena na dotazníkovém šetření, které zjišťovalo, jaké aktivizující metody učitelé na základních školách konkrétně používají a zda se o tyto metody zajímají. Výzkumné šetření bylo realizováno na základních školách v Pardubickém kraji, kdy byly dotazníky rozeslány pouze elektronicky, z důvodu současné pandemické situace a tak nebylo možné tyto dotazníky doručit osobně. Celkem se tedy zúčastnilo 38 učitelů, z toho 28 žen a 10 mužů. Výzkum potvrdil, že učitelé anglického jazyka tyto aktivizující metody používají, zejména pak hry (křížovky, doplňovačky, kvízy aj.), které čerpají na internetu nebo si své nápady vyměňují s kolegy. Naopak dříve již ověřené metody jako jsou skupinové práce či dramatizace musely v současné komplikované vzdělávací situaci ustoupit do pozadí, protože ve virtuálním prostředí je nelze plnohodnotně využívat. Dále pak jsem si ověřila, že aprobovanost či neaprobovanost vyučujících má vliv na moderní způsob výuky. Většina aprobovaných učitelů zahrnuje tyto moderní metody do výuky každý den a neaprobovaní méně často. Zkoumala jsem také, že na používání moderních aktivizačních metod má vliv věk respondentů. Podle mého předpokladu se potvrdilo, že mladší pedagogové skutečně v daleko větší míře využívají moderní metody. Starší pedagogové naopak pokládají jejich přípravu a využití za časově náročnější. Přesto většina učitelů bez ohledu na věk či aprobovanost pokládá tyto metody za přínosné a užitečné ve vzdělávacím procesu, zvláště při výuce anglického jazyka. Potvrdilo se mi, že internet je skutečně fenoménem dnešní doby, který je přínosný jak pro pedagogy snažící se o zpestření výuky cizího jazyka, tak i pro žáky, pro které je práce s internetem a počítačem naprostou samozřejmou součástí života.

Pandemie covidu-19 byla pro celou společnost velkou zatěžkávací zkouškou a to nejen pro děti a rodiče, ale přesto si troufám vyslovit přesvědčení, že právě využití internetu a počítačů zabránilo naprostému úpadku školního vzdělávání a přineslo pedagogům i jejich svěřencům naopak mnoho nových podnětů a znalostí. Moderní aktivizační metody výuky, jakkoli se jejich podoba musela zákonitě v dané situaci částečně změnit, právě přinesly v této době zlepšení výuky a pomohly všem zúčastněným lépe tuto těžkou situaci s úspěchem přestát. Chtěla bych věřit, že s nástupem normální prezenční výuky zůstanou tyto metody trvale využívány v běžné praxi našich škol.

Resumé

Závěrečná práce Využití aktivizačních metod na 2. stupni ZŠ (anglický jazyk) poskytuje ucelený přehled aktivizujících výukových metod. Cílem mé práce bylo zjistit, zda učitelé anglického jazyka používají aktivizující metody a jaké.

Teoretická část se věnuje charakteristice aktivizujících metod, jejich cíli a dělení. Praktická část pak vychází z dotazníkového šetření, z kterého vyplývá, že učitelé tyto moderní metody využívají, pokládají je za prospěšné a zajímají se o ně. Nejrůznější nápady získávají především na internetu a od svých kolegů.

V důsledku pandemie Covid-19 se výrazně zvýšil zájem o tyto metody, které přinesly do této doby zlepšení výuky a pomohly všem zúčastněným lépe tuto těžkou situaci s úspěchem přestát.

Summary

Final thesis The use of activating methods at the 2nd level of elementary school (English language) provides a comprehensive overview of activating teaching methods. The aim of my thesis was to find out whether English language teachers use activating methods and which.

The theoretical part deals with the characteristics of activating methods, their goals and division. The practical part is based on a questionnaire survey, which shows that teachers use these modern methods, consider them beneficial and are interested in them. They get various ideas mainly on the Internet and from their colleagues.

As a result of the Covid-19 pandemic, there has been a significant increase in interest in these methods, which have so far improved teaching and helped all involved for managing this difficult situation.

Použitá literatura

HORÁK, František. Aktivizující didaktické metody. Vydání 1. Olomouc: Rektorát Univerzity Palackého v Olomouci, 1991. 11 s. ISBN 80-7067-003-7.

JANKOVCOVÁ, Marie; PRŮCHA, Jiří; KOUDELA, Jiří. Aktivizující metody v pedagogické praxi středních škol. Vydání 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1989. 160 s. ISBN 80-04-23209-4.

KALHOUS, Zdeněk, OBST, Otto. Školní didaktika. Vyd. 1. Praha, 2002, 310 s. ISBN 80-7178-253-X

LOKŠOVÁ, Irena, LOKŠA, Jozef. Tvořivé vyučování. Vyd.1. Praha, 2003, 122 s. ISBN 80-247-0374-2.

KOTRBA, Tomáš; LACINA, Lubor. Praktické využití aktivizačních metod ve výuce. Vydání první. Brno: Společnost pro odbornou literaturu, 2007. 186 s. ISBN 987-80- 87029-12-1

MAŇÁK, Josef; ŠVEC, Vlastimil. Výukové metody. Brno: Paido, 2003. 219 s. ISBN 80-7315-039-5.

POLÍVKOVÁ, Dorota. Hry pro jazykové vyučování. Praha: Státní Pedagogické nakladatelství, 1963, 90 s.

SCRIVENER, Jim. Learning teaching: a guidebook for English language teachers. 2nd ed. Oxford: MacMillan, 2005, 431 s. ISBN 14-050-1399-0.

Internetové zdroje:

<https://wordwall.net/cs/resource/10303181/angli%C4%8Dtina>

<https://wordwall.net/cs/resource/9227248/angli%C4%8Dtina-ot%C3%A1zky>

<https://www.umimeanglicky.cz/reading-pictures-fairytales/94>

<https://clanky.rvp.cz/clanek/c/Z/14483/aktivizujici-vyukove-metody.html/>

Seznam příloh:

Příloha č. 1	Dotazník pro učitele
Příloha č. 2	Ukázka z bakalářské práce 1
Příloha č. 3	Ukázka z bakalářské práce 2
Příloha č. 4	Ukázka z bakalářské práce 3